

א צבדי אכבד ונודי יקל מר הוסיף וכתב א ית' אלהי
 גרא את לרבות בעתה לפי שאין לך אדה כיוצא בה שני קרה
 יתעטפ' פרוט אכה גדול השנים לפני ולפנים והמרה צומחה
 אשתי אדם שוועלע לשקוד על תלמוד יום יום וכל העבודה צ
 לרבי מרה איט נזק שגאור ושיועב לי יטכן דעם ישאן אפוד
 יעה ואור בהתבך מנה אותי **שאלת** דומה לין בית ישראל
 לעם כיוצא דשבתא וכדברייה הבה (עלמא ועם כיוצא) שבתא וברס
 זקדשיה טאן רבטא ביתה וצור לה לעבדיתה ועבד יווא טבא
 ד' אורי אישי טול ביה דכל ויכל אלהים אור דחוטא טחוד בשבת
 כ' היכי דעם נה איהו כת' וינע ביום קשוע וסוד בתעפית
 וחקייבן לעבדך ביה ותיכל ויעצמ ויקורי בשבות ולבוש נקיה טנ
 אס תשיב וטוב וליך עונך טליהא אכילתך של שבת טאכילת
 של חול אלא עבדו שבשבת כת' אז תטען עליה ולקדוש יה ויכבד
 טלוי טבא טהרן בקלות ראש אלא קדשהו וטבהו ככל דבר וכבדת
 בנזים נאים ובשבות נקיה טלוי יהא ולבושך של שבת כול לבושך
 של חול כי הארז יחמך דכה קרי (האטה דחיה לביש בשבתא חכמה
 אז רב הוטף מי שיש לו לחמץ יחלף ומי שאין לו לחמץ ישלשן
 בנזין דרכך טלוי הא העבך של שבת כהלכך של חול כיהא דאחיה
 דל שווען מ יודי טיהא ועשתעא וזמרי איהו בשבתא אור לה איווא צ
 טבטא היא והיא שיקאי ואור ז' טטא ודחוק התרי שאילת שלם
 בשבת בוס יציק אתה לעלף זמן דכר לעיזל בדבר ויטה אולת
 או לבי ודושא טרו לה לוי סער פסיעב זכה בשבת ויטה עזק
 או לילוא כבוד שבת עזיק. תא שווע דאז' תחום או ז' יהושע בקול
 לעולם ירון אדם לרבי ויטה ואפיל בשבת ואו ז' זיכא וירש הויא ז'
 חן לבן דקא וירחי לפקא בשבתא דומטא דקא והלילי שבתא כון
 ששועטא להא דאור ז' תחום אמא נמי דהיטכא וחסקוט בשועטא
 אצא דפוקא דיהטא איצטו אחרין וזי עוא תפנך מתבך אסוד
 תפנע שוים וזמבין או לט' תא טחוד דאור ז' אעצד ספקן צוקה
 לעינים בשבת ואור ז' יוחס ופקחן כיון נפנע בשבת וז' יעב

